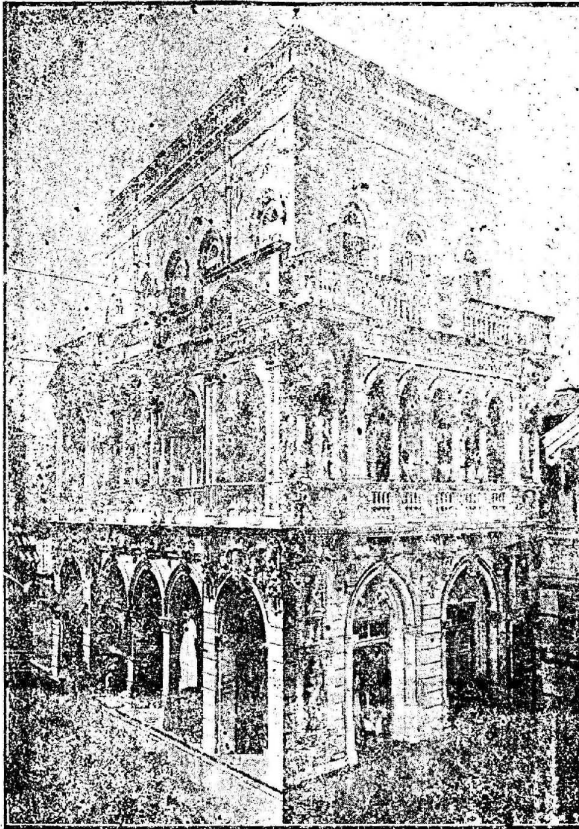

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

અ

પા

૬

卐

પુસ્તક

૯૧ મું

અંક-૯

卐

૭ મી

ઓગસ્ટ

૧૯૭૫

卐

અ

પા

૬

卐

વીર

સંવત

૨૫૦૦

卐

વિક્રમ

સંવત

૨૦૩૧

卐

સભાની ચોનાણુમી વર્ષગાંઁ શ્રાવણ શુદ્ધ નાદિવસે ઉજવવામાં આવશે.

— પ્રગટ કર્તા —

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૯૧ મું :: વાર્ષિક સુવાજન :
ચોરસેજ સહિત ૬-૫૦

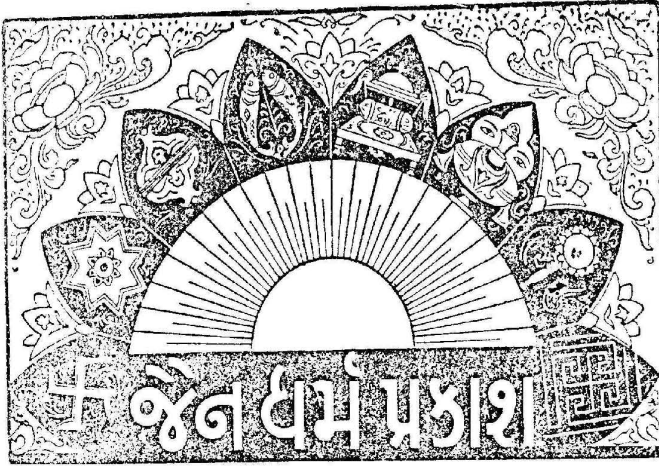
અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પા નં.
૧.	સ્નેહ સમર્પીતા	મનોજ ઉર્ફ મહેન્દ્ર	૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્થનાથ	લેખક : શરણાર્થી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિપટિશલાકા પુરુષ અરિત્રમાંથી	૫
૪.	ધર્મદત્ત અને સુરૂપાની કથા	શ્રી ધર્મિલકૃમાર અરિત્ર ભાષાંતરમાંથી	૭
૫.	જ્ઞાની પાપી	લે. આચાર્ય અશોકચંદ્ર સૂ. મ.	૮
૬.	અડોલ રહ્યા	રતીલાલ માણેકચંદ શાહ	૯
૭.	ધંટ અને ઇમારત	અમરચંદ માવળ શાહ	૧૦
૮.	લગવાન મહાવીરની અંતિમ દેશનામાંથી	રતીલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૧
૯.	વિશ્વ માન્ય ધર્મ	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૩
૧૦.	દર્શન ધર્મ	દીપચંદ જીવણભાઈ	૧૪
૧૧.	શુર પટ્ટાવલી ચૌપાઈ સંગ્રહી સપ્તીકરણ	.. લે. શ્રી અગર ચંદનાહટા	૧૫
૧૨.	પરમેશ્વર	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૬

સભાની વર્ષગાંઠ નિમિતે

માનવંતા સભ્યોને જણાવવાનું કે જે સંવત ૨૦૩૧ ના આવાણ શુદ્ધ ૩ ને રવીવાર તા. ૧૦-૮-૭૫ ના સભાની ચોરાણુમી વર્ષગાંઠ નિમિતે સવારના ૯-૩૦ (સાડા નવ) વાગે સભાના હોલમાં પાર્થનાથ પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવશે તો સર્વે સભ્યોને પધારવા વિનંતી છે.

પુસ્તક દર મું
અંક ૯ મો

અશાહ

વીર સં. ૨૫૦૧
વિક્રમ સં. ૨૦૩૧

સ્નેહ સમર્પીતા

માત સમી અમી ધારા વહે, જીવન અમોના ઉભળી રહે,
સંચિનની અમી ધારા થકી. જીવન કયારી હરીયાળી અને...જીવન અમોના
મહાવીર જીવનું મંદિર સામે, શીતળ તેની છાંયા,
મુશ્કેલી દીલમાં વહાવી. કંટક દુર હટાવ્યા,
જયેતિ જયે.....(૨) અમ અંતરમાં.....જીવન અમોના...
મહાશાળાના શીક્ષણ કાળે, વિદ્યાર્થી સહુ આવે,
આપી સહારો માર્ગ ખતાવી. જીવન બન્ય ખતાવે,
કોમળ કુચ.....(૨) ખીછાવી સદા.....જીવન અમોના...
અંક ધરી તૂજ ચરણે આજે. નૂતન કાર્ય ખતાવી
ચોરાણુ આ વાર્ષિક દીને, વિજય ધન ફરકાવી,
સ્નેહ મનોજ સદા અર્પી.....જીવન અમોના.....

— મનોજ ઉર્ફે મહેન્દ્ર

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લેખક : શરણાથી

શ્રી શંખેશ્વરાપાર્શ્વનાથાય સદૈરાકેટિત નમન

પ્રકરણ ૭ સુ.
નમિ વિનમિની દિક્ષા

કાળે કરીને જગતમાં પરિવર્તન થયા જ કરે છે એકની એક સ્થિતિ દુનિય માં કોઈની હિંમેશા કાયમ રહેતી નથી સંસારમાં આજે જે સ્મૃદ્ધિવત હોય છે તે એક દિવસ રોક બની જાય છે. અને ગરીબ અમીર બનીને પોતાનો સમગ્ર સુખ ચેતનમાં ગાળે છે, આ જે જેમ અદ્વકાળમાં પરિવર્તન થાય છે. તેન તે સમયે પણ પરિવર્તન તો થયા જ કરતું હતું. તેમ છતાં એટલુ તો નિઃસંદેહ કે આજના

સમય કરતા તે સમયે વધારે પુણ્યવંત છવો હતા.

નમિ વિનમિ વિદ્યાધરંદ્રોને વિદ્યાધરંતું ઐશ્વર્ય લોગવતાં અને ઋષભ તેમજ પાર્શ્વનાથનુ પૂજન કરતા લગભગ સાઠ હજાર વર્ષ વ્યતીત થયા સાઠ હજાર વર્ષનો આજે હિસાબ ગણાય પણ જ્યાં લાખો પૂર્વના દીર્ઘ આયુષ્ય હોય તેવી સ્થિતિમાં તેટલા વર્ષનો કાંઈ હિસાબ નથી.

એક દિવસ નમિ વિનમિ વિદ્યાધરો પોતાની સભામાં ઇંદ્રની માફક ઐશ્વર્ય લોગવતા એકા છે ત્યા સભાના મધ્ય ભાગમાં આકાશમાંથી આવેલુ એક બાલુ તેમના ચરણમાં આવીને પરચું. સભા ફોભ પામી ! વિદ્યાધર પતિઓ કોધથી ધમધમતા તે બાલુને ભેઈ વિચાર કરવા લાગ્યા.

ખંધુ! જહુદિપમાના ભરતશેત્રમાં આ ભરત રાજ પ્રથમ ચક્રવર્તી તરીકે ઉત્પન્નથ થો છે. જેવી રીતે કેવળ જ્ઞાન પામીને દાદાજી પ્રથમ તીર્થંકર થયા. અને ચાર પ્રકાર (દાન શિયલ, તપ અને ભાવ)નો તેમજ બે પ્રકાર (સાધુ ધર્મઓ શ્રાવકધર્મ)નો ધર્મ બનાવીને જગતમાં પ્રથમ જ ધર્મની શરૂઆત કરી, તેવી રીતે ભરતે ઋષભકુટ પર્વથ ઉપર જઈને ચંદ્રગિંબની જેમ ત્યાં પોતાનું નામ લખીને પાછા વળતા તો અહીં આવ્યો જણાય છે.

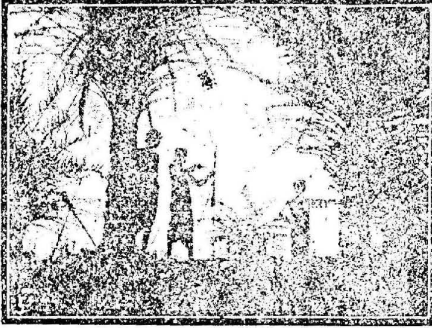
卐(૪)-卐

(કંમરાઃ)

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી ત્રિપષ્ટિશાલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

તે સુમિત્ર મહાસત્ત્વવાન છે
કે જેનું મારા ઉપર આતુ સૌહૃદ
છે બીજાને પ્રાણ અપાય છે પણ
પ્રિયા અપાતી નથી, કેમકે તે
મહાદુષ્કર છે, તે છતાં મિત્રે
અત્યારે મારે માટે તેમ પણ
કૃત્યું. પિશુનની જેમ માંડી
જેવાને કાંઈ નહિ કહેવા યોગ્ય
કે નહિ માગવા યોગ્ય નથી, અને
કલ્પવૃક્ષની જેમ તે સુમિત્રના

જેવા પુરુષોને કાંઈ પણ નહિ આપવા યોગ્ય નથી. માટે હે વતમાળા ! તમે મારી
માતાનુકુલ છે તેથી અહીંથી ચાલ્યા જાઓ અને હવે પતિની આજ્ઞા છતાં પણ આ
પાપરાશિ મનુષ્યની સામુ પણ જોશો નહિ તેમજ તેને યોગાવશે પણ નહિ. આ બધાં વચનો
ત્યાં શુભ રીતે અવીને રાજા સાંભળતો હતો; તેથી તે પોતાના મિત્રનું આતું સત્ત્વ
જોઈને અત્યંત હર્ષ પામ્યો. પછી પ્રભવે વતમાળાને નમસ્કારપૂર્વક વિદાય કરીને એક
દાડળ ખર્જા જે ચી પોતાના નસ્તકને છેદવા માંડ્યું. તે વખતે રાજા સુમિત્રે પ્રગટ થઈ
'હિ મિત્ર ! સાહસ કર નહિ' એમ કહી તેના હાથમાંથી ખડગ જે ચી લીધું. તે વખતે
ત્રણે પૃથ્વીમાં પેસવાને ઈચ્છતો હોય તેમ પ્રભવ લજ્જાથી નીચું મુખ કરી ઊભો રહ્યો.
સુમિત્રે ઘણી મતંતરે તેને દ્વસ્થ કયો. પછી બંને મિત્રો પૂર્વની જેમ મૈત્રી રાખીને
પાછાં રાજ્ય કરવા લાગ્યા કેટલેક કાળે સુમિત્ર દીક્ષા લઈ મૃત્યુ પામીને ઇશાન દેવ-
લોકમાં દેવ ગયો. ત્યાંથી ચ્યવીને આ મધુરાત રાજા હરિવાહનની માધવી નામની સ્ત્રીના
ઉદરથી તું મધુ નામે પરાક્રમી પુત્ર થયો છે. પેલો પ્રભવ ચિરકાળ ભવમાં ભ્રમણ કરી
વિશ્વાવસુની જ્યોતિર્માર્ગ નામે સ્ત્રીથી શ્રીકુમાર નામે પુત્ર થયો છું એ પ્રમાણે તારા
પૂર્વભવનો હું મિત્ર છું. આ પ્રમાણે બધુ વૃત્તાંત કહી તેણે મને આ ત્રિશૂળ આપેલું
આ ત્રિશૂળ બે હબ્દર યોજન સુધી જઈ ઇચ્છિત કાર્ય કરીને પાછું આવે છે."

આ પ્રમાણે તેનું વૃત્તાંત સાંભળીને રાવણે ભક્તિથી અને શક્તિથી વિરાગિત એવા તે મધુ-
કુમારને પોતાની મનોરમા નામે કન્યા આપી. પછી લોકાના પ્રયાણદિવસથી અઠાર વર્ષ ગયાં
ત્યારે રાવણ + સુવર્ણગિરિ પર રહેલા પાંડુકવનમાં નૈત્યેની પૂજા કરવાને માટે ગયો; ત્યાં

* કુર્બન અથવા ચાડીયા

૬]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[અપાઠ

મોટી ધામધુમ સાથે સંગીતયુક્ત પૂજના મહોત્સવપૂર્વક રાવણે ઉત્કંઠાથી સર્વ જોત્યોને વંદના કરી. તે વખતે દુર્લ્લઘપુરમાં રહેલા ઈંદ્રરાજના પૂર્વદિશ્પાલ નલકુબરને પકડવા માટે કુંભકર્ણુ વિગેરે રાવણની આજ્ઞાથી ગયા. ત્યાં તે નલકુબરે આશાળી વિદ્યાવડે પોતાના નગરની આસપાસ સો યોજનપર્યંત અગ્નિમય કિલ્લો કરેલો હતો, અને તેમાં એવા અગ્નિ-ચંત્રો ગોઠવ્યાં હતાં કે જેમાંથી નીકળતા કણીઆ બાણે આકાશમાં અગ્નિ ઉત્પન્ન કરતાં હોય તેવા દેખાતા હતા. તેવા કિલ્લાનો અવલંબ લઈને, કોપથી પ્રત્યક્ષિત અગ્નિકુમારની જેમ એ નલકુબર સુભગોથી વિદાઈને રહ્યો હતો. સૂર્યને ઉઠેલા પુરુષો જેમ ગ્રીષ્મ ઋતુના મધ્યાહ્ન કાળના સૂર્યને જોઈ શકે નહીં તેમ કુંભકર્ણુ વિગેરે પણ ત્યાં આવી તે કિલ્લાની સામું જોઈ શક્યા નહીં. ‘આ દુર્લ્લઘપુર ખરેખર દુર્લ્લઘ છે’ એવું વિચારી તેઓ ઉત્સાહભંગ થઈને પાછા આવ્યા અને કોઈક પ્રકારે તેમણે તે ખબર રાવણને પહોંચાડ્યા. તે સાંભળી રાવણ પોતે ત્યાં આવ્યો અને તેવા કિલ્લો જોઈ તેને અદ્ભુત કરવાના ઉપાયને માટે ચિરકાળ બંધુની સાથે વિચાર કરવા લાગ્યો. તે સમયે રાવણની ઉપર અનુરાગી થયેલી નલકુબરની પત્ની ઉપરંભાએ એક દ્વિતીને મોકલી તેણે આવીને રાવણને કહ્યું—‘મૂર્તિમતી જયલક્ષ્મી હોય તેવી ઉપરંભા તમારી સાથે ક્રીડા કરવાને ઇચ્છે છે. તમારા શુભેચ્છી તેનું મન તો હુરાઈ ગયેલું છે, માત્ર શરીર જ ત્યાં રહેલું છે. હે માનદ! આ કિલ્લાનું રક્ષણ કરનારી આશાળી નામની વિદ્યા છે તે ઉપરંભા પોતાના શરીરની જેમ તમારે આધીન કરી દેશે; તેથી તમે આ નગરને નલકુબર સહિત તાબે કરશો વળી હે દેવ! અહીં સુદર્શન નામે એક ચક્ર તમે સાધ્ય કરશો.’ રાવણે હાસ્ય સાથે વિભીષણની સામું જોયું. એટલે ‘एवमस्तु’ એમ કહીને તેણે તે દ્વિતિકાને વિદાય કરી પછી રાવણે કોપ કરીને વિભીષણને કહ્યું—‘અરે? આવું કુળચિરંદ્ર કાર્ય તે’ કેમ સ્વીકાર્યું? રે મૂઠ! આપણા કુળમાં કોઈ પુરુષોએ રણભૂમિમાં શત્રુઓને પૃષ્ઠ અને પરશ્વની હુદય કદિ પણ આપ્યું નથી અરે વિભીષણ! આવા વચનથી પણ તે’ આપણા ક્લેશમાં નવીન કલંક લગાડ્યું છે! તારી આવી મતિ કેમ થઈ કે જેથી તું’ એવું બોલ્યો?’ વિભીષણે કહ્યું—‘હે આર્ય! મહાભુજ! પ્રસન્ન થાઓ. શુદ્ધ હૃદયવાળા પુરુષોને વાણીમાત્રથી કલંક લાગતું નથી તે ઉપરંભા ભલે આવે ને તમને વિદ્યા આપે. શત્રુ તમારે વશ થાય, એટલે પછી તમે તેને અંગીકાર કરશો નહી. વાણીની યુક્તિથી તેને છોડી દેજો.”

વિભીષણનાં આવાં વચન રાવણે સ્વીકાર્યાં, તેવામાં તેને આલિંગન કરવામાં લંપટ એવી ઉપરંભા ત્યાં આવી પહોંચી. પોતાના પતિએ નગરને કિલ્લારૂપ કરેલી આશાળી વિદ્યા તેણે રાવણને આપી; અને તે સિવાય બીજા વ્યંતરરક્ષિત અમોઘ શસ્ત્રો પણ આપ્યાં. પછી રાવણે તે વિદ્યાથી તે અગ્નિનો પ્રાકાર (કિલ્લો) સંહરી લીધો. અને લશ્કર તથા

+ મેરૂપર્વત

(ક્રમશઃ)

ઉપદેશક કથાસંગ્રહ (૧) ધર્મદત્ત અને સુરપાની કથા

[કુમિત્ર અને સ્ત્રીચરિત્ર વિષે]

તેને આવો સરળ અને સૂખ બાણીને પ્રકટ મત્સરી એવા ગંગદત્તે વ્યભિચાર દોષે કરીને પોતાની કરેલી તેની પત્ની સુરપાને કહ્યું-“ધ્યારી! જો આ ધર્મદત્તને મારી નાખવામાં આવે તો આપણે સાથે રહીને નિર્ભયપણે ભોગ ભોગવીએ.”

“એમ જ થાઓ” એ દુઃશીલા સુરપાએ તેનાં વચનને અનુમોદન આપ્યું. ‘ક્રૂર એવી સ્ત્રીઓના ચપળ મનને ધિક્કાર થાઓ.’

ત્યારથી તે દુષ્ટ ગંગદત્ત ધર્મદત્તને મારવાનો ઉપાય ચિંતવતો અનુકુળ સમયની રાહ જોવા લાગ્યો.

“એક દિવસ ગંગદત્તની સાથે ધર્મદત્ત રાજસભામાં ગયો. આડીઅવળી અનેક વાતો કરતાં રાજાએ પૂછ્યું—“પૃથ્વી ઉપર ભ્રમણ કરતાં તમે કાંઈ આશ્ચર્યકારી જોયું?”

“દેવ! મેં જે જે આશ્ચર્ય જોયું છે તેમાં મને તો કાંઈ આશ્ચર્યકારી લાગ્યું નથી, પણ મારા ઘરને વિષે થોડાં ચવ છે તે આશ્ચર્યકારી છે.” ધર્મદત્તે કહ્યું.

“કેવી રીતે?” રાજાએ આતુરતાથી પૂછ્યું.

“તેને વાવીને જળ સિંચન કરે તો સઘ જાગે છે-ફળે છે.” તેણે કહ્યું. રાજા વિસ્મય પામ્યોને કહ્યું. “ત્યારે તે ચવ મને જટ બતાવો.” તેમની આ વાત સાંભળીને પોતાનો લાગ આવ્યો બાણી વિટ એવા ગંગદત્તે મસ્તક ધુણાવ્યું. તે બેઈ રાજાએ તેનું કારણ પૂછ્યું.

શયતાનની માફક જળ પામીને ગંગદત્ત કહ્યું. “દેવ! અસંખ્ય વાળું એવું આનું બોલવું સાંભળીને કોનું મસ્તક ન કરે? ધનના સંનિપાતવડે કરીને એ યદ્વાતદ્વા બોલે બાય છે; પણ ઉત્તમ બુદ્ધિવાળા આપે તેની વાત સત્ય માનવી નહિ જો એની વાણી સત્ય હોય તો હું મારું સર્વસ્વ આપને અર્પણ કરું અને અસત્ય ઠરે તો એ હાથમાં ગ્રહણ કરીને એના ઘરમાંથી મારે ગમે તે વસ્તુ હું લઈ લઉં.”

રાજાએ ધર્મદત્તના સન્મુખ નગર કરી. ધર્મદત્તે પણ તે સરત માન્ય કરી, કેમકે ચવ માટે તેને પોતાને પૂરતી ખાત્રી હતી તેમની ખનનેની સરતમાં રાજા સાક્ષીભૂત થયો પછી રાજાએ “તમારા સત્યાસત્યની પરીક્ષા પ્રભાતે થયે, તમે તમારા ચવ લાવજો” એ પ્રમાણે કહ્યું. તે સાંભળી તે ખનને રાજસભામાંથી રવાના થયા પછી “મારા ઘરને વિષે જ ચવ છે, તો તે માટે શું વિષાદ કરવો?” એમ ચિંતવતો ધર્મદત્ત પોતાના વ્યાપાર-કાર્યમાં પ્રવર્ત્યો.

卐-(૭)-卐

જ્ઞાની-પાપી

દીવો હાથમાં હોય છતાં જે કુવામાં પડે તેને માટે આપ શું કેહેશો. આ પ્રકાર તેવોજ છે. આ પ્રકારનાં જ્ઞાની પાસે પુષ્કળ જ્ઞાન છે. હુનિયાને સુંદર રીતે સમજાવી શકતા હોય છે. છતાં પોતે તેમાંનું કાંઈ આચરણમાં મુકતાં હોતા નથી. ઢોલ જેટલો મોટો દેખાય તેટલી જ તેની અંદર મોટી પોલ હોય છે.

એવી જ સ્થિતિ આવા જ્ઞાની-પાપીની હોય છે. તેઓ વાતો મોટી-મોટી કરે છે. પણ આચરણમાં એવડું જ મોટું મીઠું હોય છે. અજ્ઞાની લોકો અજ્ઞાનને કારણે અધારાને લઇને કુવામાં પડે તો તે સમજી શકાય તેવું છે. પરંતુ જ્ઞાની પાપીઓ તો હાથમાં જ્ઞાનની મશાલ હોવા છતાં પતનની ખાઈમાં પડે છે. ! સામાન્ય લોકો અને આ પ્રકારનાં જ્ઞાનીમાં તફાવત એટલો છે કે-જ્ઞાની છતી આંખે આંધળા બને છે. જ્યારે અજ્ઞાની લોકો આંખના અભાવે આંધળા હોય છે. જે જ્ઞાન વડે તેમણે પાપથી બચવું જોઈએ તે જ્ઞાન વડે તે યાચાચરણ કરતા હોય છે. કોઈ પ્રશ્ન કરશે કે-જે જ્ઞાની હોય તે યાચાચરણ કરે ખરો ? આ પ્રશ્નનો જવાબ એ છે. કે-જ્ઞાન બેધારી તલવાર જેવું છે. તેનો સદુપયોગ થાય તો જીવન મરણનાં બંધનો તોડી નાખે. જો દુરુપયોગ થાય તો તે પોતાનું માથું પોતાના હાથે જ કાપે. જ્ઞાની ભક્તો પોતાના જ્ઞાનનો ઉપયોગ ત્રિવિધ તાપ માંથી મુક્તી મેળવવાં માટે કરે છે. જ્યારે જ્ઞાની પાપી પોતાના જ્ઞાનનો ઉપયોગ પાયાચરણ માટે જ કરે છે. કેટલાક જ્ઞાનીઓ પોતાના જ્ઞાન વડે બીજાને આકર્ષે છે. અને પછી આકર્ષિત થયેલ વ્યક્તિઓને ફ્રોસલાવીને કે એક-ચા-બીજી રીતે સમજાવીને તેમનો ગેર લાભ ઉઠાવે છે.

ધર્મના નામે જે પાપલીલા ચાલે છે કે-ધર્મના નામે ઇગવિદ્યા ચાલે છે. તે આ પ્રકારના જ્ઞાની પાપીઓ જ ચલાવતા હોય છે.

લેખક:-

આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય અશોકચંદ્રસૂરિશ્વરજી મહારાજ
(મહેલાવાળા)

卐-(૮)-卐

અ હો લ ર હ્યા

લે:— રતિલાલ માણિકચંદ શાહ—નડીઆદ

અતિ પ્રાચીન સમયની આ વાત છે, જે વાત બન્યાને પરચીસો વર્ષોના વાણી વહી ચૂક્યા છે, તે સમયે ભગવાન મહાવીર સ્વામી આ પુણ્ય ભુમિને પોતાના પવિત્ર ચરણોથી પાવન કરી રહ્યા હતા.

કામદેવ નામનો એક સુશ્રાવક ભગવાન મહાવીર સ્વામીનો શિષ્ય હતો જે દ્વાદશ વ્રત ને શુદ્ધ ભાવથી પાળતો તેમજ નિર્ગંથ વચના સુરક્ત હતો.

એક સમયે સધર્મી સભામાં ઈંદ્રે કામદેવની પ્રશંસા કરતા કહ્યું કે, એ ધર્મમાં એટલો બધો દૃઢી ભૂત છે કે, તે ગમે તેવી વિકટ પરિસ્થિતિમાં પણ ધર્મથી ચલિત બને નહિ ઈંદ્રની આ વાત સાંભળી સભામાં ઉપસ્થિત બુદ્ધિવાન દેવ બોલી ઉઠ્યો કે તે તો સમય આપ્યે સમગ્ર જ્યાંસુધી પરિવહતા પ્રસંગે ઉપસ્થિત થયા ન હોય ત્યાંસુધી સહન શીલ ધર્મમાં દૃઢ રહી શકે, આ વાતનો નિષ્કર્ષ તો ત્યારેજ થઈ શકે, કે જ્યારે હું તેના દૃઢ ધર્મની પરિક્ષા કરું અને તેમાં પાર ઉતરે (ફરોહ મંદ થાય).

કામદેવને ધર્મમાંથી ચલિત કરવા. બુદ્ધિવાન દેવે પ્રથમ હાથીનું રૂપ લીધું તે સમયે કામદેવ કાયોત્સગમાં લીન હતા. તે હાથીએ કામદેવ પર સખ્ત આક્રમણ કર્યું પણ તેમાં તે ઓડાલ રહ્યા. ચલિત થયા નહિ એટલે સુશળ જેવું અંગ કરીને સૂર્યનું રૂપ ધારણ કર્યું અને કામદેવ ભયંકર કુકારા કર્યા તો પણ તેઓ રહેજ પણ ચલાય માન થયા નહિ એટલે દેવે ફરી પાછું રાક્ષસનું રૂપ લીધું અને અનેક જાતના પરિવહો ઉપસ્થિત કર્યા છતાં પણ કામદેવે કાયોત્સગમાંથી રહેજ પણ ચલિત થયા નહિ સિંહ વિગેરે ભયંકર વન પશુઓના રૂપ ધારણ કરી કામદેવને ચલિત કરવા બુદ્ધિવાને અનેક કોશિશો કરી, ડરાવવા અનેક પ્રયત્નો કર્યા છતાં પણ તેઓ લેશ પણ ચલ-વિચલ બન્યા નહિ અને પોતાની સાધનામાં લીન રહ્યા એટલું જ નહિ પરંતુ પાપાણુમાંથી કંડારાયેલી પ્રતિમાની જેમ નિશ્ચલ રહ્યા. આ પ્રમાણે દેવ સમગ્ર રાત્રી ઉપસર્ગો કરતો રહ્યો પરંતુ કામદેવને તે ચલિત કરી શક્યો નહિ, તેના પ્રત્યેક પ્રયત્ને નિષ્ફળ ગયા. કારણત નિવડ્યા નહિ.

આથી બુદ્ધિવાન દેવે અવધિજ્ઞાન વડે જોયું કે, કામદેવ મેરુ પર્વતની જેમ ઓડાલ અને નિશ્ચલ રહ્યા છે, તેથી તેમને વિનય પૂર્વક વંદના કરીને, પોતે કરેલ ઉપસર્ગોની ક્ષમા ચાચી અને પોતાના સ્થાનકે જવા રવાના થયો અને કામદેવ કસોટીમાંથી પાર ઉતર્યા.

卐-(૯)-卐

ઈંટ અને ઇમારત

લેખક : અમરચંદ માવજી શાહ

ધર્મશાળાનું બાંધકામ શરૂ કર્યું ને શેર બજારમાં જેમ શેરના ભાવ વધે તેમ રૂા. ૨૦ની ઈંટના રૂા. ૨૫નું બસેએકાવન અને દાતાનું નામ સળંગ આરસની તકતીમાં લખવાની યોજનાઓ સામયિકોમાં પત્રિકાઓમાં પ્રકાસીત થઈને સકલ સંઘમાં વ્યાપી ગઈ. આ ઈંટયજ્ઞની શરૂઆતથી ખુબજ ઉત્સાહ કમિટીનો વધી ગયો ને ત્યાર પછી તો એક પછી એક કામ દક્ષીણબાજુ જૈન લોજનશાળાનું ભવ્ય આર. સી. સી. મકાન ઉત્તર બાજુ આયબીલ ભુવન, ઉપર ઉપાશ્રય પૂર્વબાજુ જ્ઞાનમંદિર, લગભગ બેલાખના ખર્ચે આ એકજ યોજનામાં બંધાઈ ગયા. ગિરીરાજ ઉપર ચડવાના રાજુલાના પગથીયા નૂતન સ્નાનગૃહ, કેસર-સુખદ સેવા-પૂજા-કપડાના મકાન, યાત્રિક આરામગૃહ શહેરના શાંતિનાથ દેરાસર પાસે ભવ્ય શ્રાવિકા ઉપાશ્રય તથા શ્રી મહાવીનાથ જિન પ્રસાદ ચોસુખજી જિનાલય વીગેરેમાં રૂા. દસલાખ ઉપરાંત ખર્ચાઈ ગયા એ બધા ઈંટયજ્ઞથી જ થયા જેની તકતીઓ દ્વારા દીવાલો આરસની થઈ ગઈ છે. નળ કનેકશનો ડ્રેનેજ ઇલેક્ટ્રીક વીગેરે આધુનિક સુવિધાઓ પણ હજારોના ખર્ચે થયાને યાત્રિકોનો પ્રવાહ, દાનનો પ્રવાહ વધવાજ માંડયા છે અને તાલધ્વજ તીર્થ ભારતભરમાં એક ભવ્યતીર્થ ગુરૂદેવની કૃપાથી પૂ. શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ સાહેબના જ્ઞાનિધ્યમાં એક આદર્શ તીર્થ બની ગયું છે. અને હજુ પણ તેનો વિકાસ ચાલુ છે ગિરીરાજ ઉપર બાવન જીનાલયની દેરીઓનું બાંધકામ ચાલુ છે. નિભાવ ફંડ માટે પણ નાની-નાની યોજનાઓ તિથિકાન દ્વારા પણ સારૂ ફંડ એકઠું થઈ ગયું છે. તાલધ્વજ જૈન વિદ્યાર્થીગૃહના ભવ્ય મકાનો જિનાલય વિગેરે બંધાઈ ગયા છે.

પુન્યને પુરુષાર્થનો સંગમ થાય એટલે સફળતાજ પ્રાપ્ત થાય. પૂજ્ય શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ અત્યારે ૮૯ વર્ષની ઉંમરે પહોંચ્યા છે. છતાં તેઓશ્રીનું જીવન કાર્યદક્ષ અને વ્યવસ્થીત રીતે સંસ્થાઓની સેવામાં વ્યતિત થાય છે તેમના એકના એક સુપુત્ર ભાઈશ્રી બકુભાઈ પણ તેમનો વારસો બરાબર સંભાળી રહ્યા છે. અને તાલધ્વજ તીર્થના અધ્યક્ષસ્થાને તેઓશ્રી નિયુક્ત થયા છે.

આ ઈંટયજ્ઞ અનેક સંસ્થાઓને પ્રેરણાત્મક થયો છે તેમ ઘણા યાત્રિકોના મંતવ્યથી બહુવામાં આવ્યું છે. મારી ઉંમર ૬૭ વર્ષની થઈ છે. ૫૦ વરસ સંસ્થાઓની સેવામાં મુંબઈ જીવદયા મંડળ, ભાવનગર પાંચરાપોળ અને તાલધ્વજ તીર્થમાં જીવન વ્યતિત થયું છે. અને તે મારૂં સદ્ભાગ્ય સમજું છું.

કોઈપણ નાનામાં નાનું કામ કે મોટામાં મોટું કામ કરવાની આ આત્મામાં અનંત

૫-(૧૦)-૫

(૧૧ માં પાના ઉપર)

ભગવાન મહાવીરની અંતિમ દેશનામાંથી

(મહાવીર પચ્ચીસોમાં નિર્વાણ મહોત્સવ નિમિત્તે)

—રતિલાલ માણેકચંદ શાહ-નડીઆદ

જેવી રીતે રાત્રીએ અતિત-વિત્યા પછી વૃક્ષના પાંદડા પીળા થઈ ને નિવૃત્ત થાય છે પડી જાય છે, એવું મનુષ્ય જીવન છે. એથી હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પ્રમાદ ન કરીશ.

જેવી રીતે ઘાસના અથ્રભાગ ઉપર રહેલું ઝાકરનું મિટું ઘેરો વખત જ રહે છે. એવું મનુષ્યનું જીવન છે એ માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પ્રમાદ ન કર.

આમ જરા જેટલું આયુષ્ય અને અનેક વિધનવાળા આ જીવનમાં પૂર્વે કરેલા કર્મ રજને દૂર કરવામાં હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ કરીશ નહિ ગદા પ્રાણી-એને માટે મનુષ્ય જન્મ ઘણા લાંબા વખતે પણ મળવો દુર્લભ છે. કારણ કે જુરા કર્મોના વિપાક-અત્યંત દઢ હોય છે. માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પ્રમાદ ન કર

પૃથ્વી કાયમાં ગયેલો જીવ ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાલ સુધી રહે છે, એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

વાયુ કાયમાં ગયેલો જીવ ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત વર્ષ સુધી રહે છે એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

અપ કાયમાં ગયેલો જીવ ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત વર્ષ સુધી રહે છે એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર. (પાછળ આહુ)

(૧૦ મા પાનાનું ચાલુ)

શક્તિ ભરેલી છે. તેમાં માત્ર નિસ્વાર્થ સેવા ભાવના, ખત, ઉ-સાહ, ઉમંગ અને કાર્ય-દક્ષતાની તમન્ના લીધેલા કાર્યને પાર પાડવાની ભાવનાથી આપણે ધારીએ તે કાર્ય કરી શકતા સમર્થ છીએ.

આપણે જીવનની સંઘ્યા પછી વિદાય લેવાના છીએ પરંતુ આવા પરમાર્થના પર હિતના કાર્યો રૂપી 'ઇંટ ને ઇંટ' સદાય અમર રહેશે તેમાં આપણે તો ફક્ત નિમિત્ત રૂપ જ છીએ જે દ્રવ્યનું જે ક્ષેત્રમાં જે કાળે જે ભાવે ઉદય અનુસાર પરિણમન થવાનું હોય તેજ સુજળ થાય છે એટલે તેમાં મિથ્યા અભિમાન ન આવી જાય હું કહું મેં કહ્યું એવી અહીં મત્રની ભાવના ન ભાગી જાય તેમ પોતાનું પરમાર્થ કર્તવ્ય કરી જીવનને મન વાળણું

હું કહું હું કહું એજ અસાનતા.

શકટનો ભાર જેમ ધ્યાન તાણે

કવિશ્રી દલપતરામ.

સ્વ-(૧૧)-સ્વ

૧૨]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[અષ્ટાઠ

વનસ્પતિ કાયમાં ગયેલો જીવ ઉત્કૃષ્ટ દુઃખથી અંતવાળો, અનંતકાળ સુધી રહે છે. એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પ્રમાદ ન કર.

બે ઇન્દ્રિયવાળી કાયમાં ગયેલો જીવ ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્ય કાળ સુધી રહે છે, એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

ત્રણ ઇન્દ્રિયમાં કાયમાં પ્રવેશેલો જીવ, ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાત કાળ સુધી રહે છે માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

ચાર ઇન્દ્રિયમાં ગયેલો જીવ ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાત કાળ સુધી રહે છે, એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

દેવ અને નરકમાં ગયેલો જીવ ત્યાં એકેજ ભવ રહે છે, એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

આ પ્રમાણે પ્રમાદની વિપુલતાથી. જીવ પોતાના શુભાશુભ કર્મોથી આ ભવ સંસારમાં ભમે છે, એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

મનુષ્ય જન્મ મર્યા પછી આર્યત્વ પ્રાપ્ત કરવું કઠણ છે, કારણ કે મનુષ્યોમાં ઘણાજ ચોર અને મદેચ્છ છે.

મનુષ્ય ભવ અને આર્યત્વ પ્રાપ્ત કરીને, પાંચ ઇન્દ્રિયોનું પૂર્ણ હોવું દુર્લભ છે. કારણ કે ઘણા માણસોમાં ઇન્દ્રિયોની વિકલતા જોવામાં આવે છે. એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

પાંચ ઇન્દ્રિય અક્ષીણ પૂર્ણ રૂપથી મર્યા પછી પણ ઉત્તમ ધર્મનું શ્રવણ નિશ્ચય દુર્લભ છે, કારણ કે ઘણા મનુષ્યો કુતીર્થની સેવા કરવાળા હોય છે. એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પ્રમાદ ન કર.

જો ઉત્તમ ધર્મનું શ્રવણ પણ પ્રાપ્ત થાય તો પણ તેના ઉપર શ્રદ્ધા થવી અત્યંત્ય કઠિન છે. એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા થયા પછી પણ એનું કાયાથી આચરણ કરવું અત્યંત દુર્લભ છે, કારણ કે દુનિયામાં લોકો લોભાસકત અને મૂર્છિત છે એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

હે ગૌતમ ! તારું શરીર જીર્ણ થઈ જાય છે. વાળ શ્વેત પાંડુ થઈ જાય છે. અને તારું શ્રવણ બળ હાની પામે છે, માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ કરીસ નહિ.

હે ગૌતમ ! તારું શરીર ક્ષીણ, કેશ સફેદ થઈ જાય છે, અને ધ્રાણશક્તિનષ્ટ થઈ રહી છે, માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

તારું શરીર જીર્ણ થાય છે, વાળ શ્વેત થયા છે, અને તારું જીહ્વાબળ ક્ષીણ થાય છે માટે હે ગૌતમ ! તું ક્ષણ માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

(ગયા અંકથી ચાલુ) **વિશ્વમાન્ય ધર્મ** (દોહરા)

નારી પેટે હાડી દિપક	માફી જે માગી શકે
પુરૂષ પેટ ગંભીર	માફી હીથે શું બાણ
સતિ પેટે જીવન દિપક	માફી જે દાટી શકે
હલકટ પેટ નર ગીર....૧૭૬	માફી હીથે પાપાણ....૧૮૨
આરસી કહે નર નારને	ગુણની ઉપર ગુણ કરે
ગુણ દોષ નહિ કકે.	એમ મધ્યમ અભ્યાસ
નર નારી કહે આરસી	માલ વેચી પૈસા ઘડે
સુખ ડા સુંદર જોષું....૧૮૦	સાખિ દે પારી આશ....૧૮૩
જેની. પાસે જે હશે	ગુણ ઉપર અવગુણ કરે
રજુ કરે ગુણ દોષ	એ હજી ન અભ્યાસ
ભલુ બુર કેમ માનીએ	કંગે ભુજંગ પપ તો પાય
લેણુ—દેણુના શું જોષ...૧૮૧	એજ સ્વભાવ તમાસ....૧૮૪

સ્વચીતા : શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ (ક્રમશઃ)

(૧૨ મા પાનાતુ ચાલુ)

હે ગૌતમ ! તારૂં શરીર જીર્ણ તારા વાળ જ્વેત થયા છે, અને તારૂં સ્પર્શભગ ક્ષીણ થઈ રહ્યું છે, માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

અરતિ. ગડગુમડ, ઝાડા, મરડો, અજીર્ણ અને વિવિધ પ્રકારના શીઘ્રધાત કરવાવાળા રોગો લાગુ પડે છે. જે શરીરને અશક્તિ અને નબળા કરી નાખે છે. માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ના કર.

શરદ કાળતું કમળ, જળધી અસ્થિત રહે છે એવી રીતે પોતાના સર્વ સ્નેહ ત્યાગી દે, માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

ધન અને સ્ત્રીનો ત્યાગ કરીને, તેં અણગાર વૃત્તિ ગ્રહણ કરી છે, આથી વસન કરેલા વિપથેથી દૂર રહે માટે હે ગૌતમ ! સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

મિત્ર બાંધવ તથા વિપુલ ધન રાશિને છોડીને ફરીને, એની ઈચ્છા તું ન કર. હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

પરંપરા વર્તમાન સમયમાં શ્રી જિનેશ્વરદેવ દેખાતા નથી, પરંતુ એમનો બતાવેલો મોક્ષ માર્ગ જોવામાં આવે છે. આવી રીતે ભવિષ્યમાં આત્માર્થી લોક કહેશે, તો હે ગૌતમ ! તું હવે સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

કુતીર્થ રૂપ કંટકમય માર્ગને છોડીને તું મોક્ષના વિશાળ માર્ગમાં આવ્યો છે. એટલા માટે હે ગૌતમ ! તું સમય માત્રનો પણ પ્રમાદ ન કર.

૬-(૧૩)-૬

દર્શન ધર્મ

લેઠ દીપચંદ લઘુભૂષાઈ

૧ સુખ આપણને બહિર્મુખ બનાવે છે ઇંદ્રિયોની તૃપ્તિ માટેને. તલસાર અને એ તૃપ્તિ આડે અંતરાય બનીને ઉભા રહેતા સૌ સામે રોષ-અને એ બેની સાથે સંકળાયેલાં સ્પર્ધા ઇર્ષ્યા, મત્સર, કરુતા, હુંપદ, દંભ, નિષ્કુરતા, મૂઢતા આદિ આવે એ સુખના સમયનો સારો એવો ભાગ રાંધીલે છે.

દર્શન એટલે તત્ત્વ ચિંતનની એક ચોક્કસ અને વ્યવસ્થિત પદ્ધતિ અને એ ચિંતન અનુસારની એક જીવન પ્રણાલિકા ધર્મ એ ચિંતન અનુસારની એક જીવન પ્રણાલિકા ધર્મ એ દર્શનનો પ્રાણ છે. ધર્મ વગરનું દર્શન એક મરેલા માણસની સાંજી આંખ જેવું છે.

વિજ્ઞાન, અર્થશાસ્ત્ર અને સમાજશાસ્ત્રની યોજનાઓ વિચારાઈ રહી છે પણ એની સાથે નથી વિચારાતું કે બધી યોજનાઓ વ્યક્તિની ધર્મ ભાવના વગર એકઠા વગરના મીઠાં જેવી છે. ધર્મ એ વ્યક્તિની પ્રકૃતિમાં ધરમૂળથી ફેરફાર માટે છે તું તારે માટે નહિ પણ સમાજ માટે જીવતાં શીખ.

* * *

જૈન દર્શન

અત્યારે વિજ્ઞાન કુદકે ભૂસકે આગળ વધી રહ્યું છે. માણસ યોદ્ધાંક જ વર્ષોમાં ચંદ્ર સુધી પહોંચી જશે. તેમાં શકા નથી વળી વિજ્ઞાને માણસને સુખના સાધનો પણ ઓછા ખર્ચે આપ્યા છે. પણ માણસને હજુ સુધી ચાર સુખ પ્રાપ્ત થયું નથી વળી તે ખરા સુખને માટે આમ તેમ વલણ મારે છે ખરૂં સુખ આત્મિક દર્શન કે જ્ઞાન વિના પ્રાપ્ત થતું નથી આત્મિક દર્શન કરવા માટે ધર્મ પાળવાની જરૂર છે. કામ પ્રાપ્ત કરવા માટે અર્થની જરૂર છે તેમ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે ધર્મની જરૂર છે. ધર્મ જ્ઞાન અને ક્રિયા એ બંનેની પ્રાપ્ત થાય છે.

આ જગત શું છે? જીવ અને અજીવ શું છે? જીવ સંસારમાં કેવી રીતે મુકત થઈ શકે? અમુક માણસો કેમ ધનવાન છે? અમુક માણસો શા માટે ગરીબ છે. આ સંબંધી વિચારણા ને જ્ઞાન કહે છે. ક્રિયા એટલે દેવદર્શન, પૂજન જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરવાથી અને ક્રિયાઓને પાળવાથી મનુષ્યનો મોક્ષ થાય છે.

卐-(૧૪)-卐

ગુરુ પટ્ટાવલી ચૌપાઈ સંબંધી સ્પષ્ટીકરણ

લેન્- શ્રી અગર મંદનાદરા

૧ સોહમ કલપટ્ટાવલી ૨ કુચ્છુકી ગચ્છ રાસ, ૩ તપાગચ્છ ગુર્વાવલી, ૪ તપાગચ્છ પટ્ટાવલી છંદ. ૫ પૂર્ણિમા ગચ્છ ગુર્વાવલી, ૬ તપાગચ્છ કે મલ કલશ-શાખા ગુર્વાવલી સ્વાધ્યાય ૬ તપાગચ્છ પટ્ટાવલી સ્વાધ્યાય ૮ આગમગચ્છ પટ્ટાવલી ૯ તપાગચ્છ ગુર્વાવલી સભા ૧૦ ગણધર પટ્ટાવલી સક્રતાય ૧૧ બ્રહ્મદગચ્છ ગુર્વાવલી ૧૨ ઉપકેશ કેવલા ગચ્છપટ્ટાવલી ૧૩ તપાગચ્છ સાગર ગચ્છ પટ્ટાવલી ૧૪ વર્દમાન ગચ્છ પટ્ટાવલી ઇતની રચનાએ' તો ઈસ એક હી પુસ્તકમે' છપ ચુકી હે ।

નંદી સૂત્ર ઔર કલપસૂત્ર સ્થિરાવલી સે એસી રચનાએ કા પ્રારંભ હોતા હે કિ સહેલવંત સ્થિરાવલી કઈ પ્રાકૃત મેં રચી ગઇ નંદી સૂત્ર સ્થિરાવલી પદમે' હે ઔર કલપસૂત્ર ગદ્યમે' હે થહી પરંપરા આગે ચલતી રહી સંસ્કૃતમે' ભી ગદ્ય પદ્ય દોનો વિદ્યાએ' મેં ગુર્વાવલીયાં પટ્ટાવલિયે લિખી ગઇ ઔર વહી પરંપરા રાજસ્થાની ગુચ્છ-રાતી મેં ચલતી રહી અત્પૂર્વી શનાખી સે અથ તક એસી અનેકોં રચનાએ' રચીજાતી રહી હે ડેટ હજારકોટી લંબી પરંપરા ૨ વં દિન ઔર લોંકાગચ્છ-સ્થાનકવાસી સભી જૈન જૈનેતર સંપ્રદાયો મેં પદ પરંપરા યુગપ્રધાન પરંપરા ગુરુ પરંપરાકે નામ પ્રાકૃત, સંસ્કૃત રાજસ્થાની ગુચ્છરાતી ભાષાએ' મેં પદ્ય બદ્ય ભી લિખે જાતે રહે હૈં જિગસે યાદ કરને મેં સુનિધા હિં ।

પ્રેા. હીરાલાલજી કાપડિયા લિખતે તો ખુબ હે । પર ગહરાઇમેં કમ જાતે હે પ્રશ્ન અધિક ઉઠાતે હે, પર સમાધાન કર નહી પાતે ને જિન ગ્રંથો કો લિખના ચાહતે હે ઉન ગ્રંથો કો પૂરા કરનેમે હી પૂરી શક્તિ ન સમય હમારે નહીં આયુષ્યકો કેઇ ભરોસા નહી કેવલ મનોરથ પોઈ રહ જાયેગે । ઉનકે કઇ લેખો પ્રશ્નો કા ઉત્તર દેનેકા મન હોતા હે. પર હસરે કામોં મેં વ્યસ્થ છે હો જાને કે લિખ નહી પાતા.

જાનુ શીખ્યા થોડું જાણો ?

તતે તમારા જીવનમાં હંમેશા એવું જીવન જીવને કે કપટ અને ખટપટનો કદી આશરો લેશો નહિ આમ કરવાથી તમે ઘણા અનિષ્ટોથી બચી જશો અને ઘણા કર્મ બંધનથી મુક્ત રહેશો, આ કાનામાત્ર વિનાના બે શબ્દોનો ત્યાગ કરશો.

—બીજવંત

No Reg. B.V -37

—: પરમેશ્વર :—

(પહેરે પોપટ રાજી રામને એ રાગ)

એવારે જગજન જે હશે તે તો મારા પરમેશ્વર;
 પરોક્ષ નિર્ગુણી તો મોક્ષમાં પ્રત્યક્ષ ગુણી તો સંસાર...એવારે-૧
 વૈરી બન્યા જે રાગદેશના ભલે કંઈ કે નીચ જાત;
 મરે મૂર્તિ ગુણની પુણ્યે જીવત તો જાગતી જ્યોત...એવારે-૨
 ધર્મ તો સાચો નિજ આત્મામાં પંથ તો જગમાં શરીર;
 દર્શન ભેદને પક્ષો વિના જેના ઉપદેશ ચારીત્ર...એવારે-૩
 સ્નેહ સેવાને પ્રેમ જે હતા મન વચન કાયામાં એક;
 વ્યવહાર નિતિ ઉદ્યોગમાં છે યમ નિયમ વિવેક...એવારે-૪
 ગુણ ગુણી ગુણુકમાં બે હું ભેદ અભેદ થઈ જાઉં;
 તો પછી ચતુર પરમેશ્વર મારા આતેમ્માને બતાવું...એવારે-૫

: ફુલા :

અવિચળ લક્ષ્મી સ્વર્ગની વસે ચરણ વિતરાગ;
 ચપળ લક્ષ્મી મૃત્યુ લોકની વસે ચરણ પુરુષાર્થ.

સ્વચીતા : શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ

પ્રકાશક : જ્યોતિર્લાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

મુદ્રક : કૃતેચંદ બોરીલાલ ગાંધી, શ્રી ચારણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.